

mente han vel, at der var flere, og det kan jeg ogsaa være enig med ham i. — Foruden disse Forhøjelser paa gamle Satter er der i Aar kommet en ny Sats til, $\frac{1}{10}$ Dre paa Bundet af Kunstgødning; jeg tænker, at Landmændene ville sætte særlig Pris herpaa; endvidere er der 8 Dre paa Bundet af Gær, som hidtil har været toldfrit, og endelig har den højtærede Minister gjort den, jeg kan næsten i dette Tilfælde sige, geniale Opdagelse, at Brænde er en Luksusgenstand, og Brænde skal derfor beskattes. — Jeg tror, at disse forskellige Ting, jeg her har nævnt, vil der være noget at rette ved, naar der overhovedet skal være Tale om at komme frem med en Toldlov.

Naar det ærede Medlem, der talte før mig, udtalte sin Tilfredshed med, at der var Udsigt til, at Skibsafgiften kunde blive hævet, naar vi fik en Olskattelov gennemført, vil jeg for mit Vedkommende sige, at jeg ogsaa ønsker Skibsafgiften hævet, og jeg stillede i Sjør Forslag derom, men dersom Skibsafgiften kun kan blive hævet under det Vilkaar, at det skal være højst 10, der betaler den, vil jeg foretrække, at vi beholde den indtil videre.

Hovedindtrykket af dette Forslag er for mig dette, at det staar saa fjernt fra de Fordringer, der ere komne frem fra anden Side, og saa fjernt fra, hvad man overhovedet kan vente gennemført, at skulde man se alene paa det, maatte det være temmelig haabløst at behandle det. Men jeg veed ikke, hvad Tænker den højtærede Minister har gjort sig, det er muligt, at han har handlet i Overensstemmelse med det gamle Ordsprog, at man skal forlange af Guldboggen, saa faar man i det mindste Sundstikken. Det er muligt, at dette Forslag er lavet ganske særlig som et Forslag til at slaa af paa, og jeg erkender, at der er nok at slaa af paa. — Jeg kan ligesom det ærede Medlem, der talte før mig, ønske, at denne Sag maa blive behandlet videre, og at vi derefter maa kunne komme til et Resultat, men mit Ønske gaar noget videre end hans: jeg ønsker ikke blot, at der maa kunne samles sig et Flertal af dette Ting om Forslaget i denne Skikkelse — for det vilde ikke føre Sagen stort videre — men jeg ønsker, at vi maa kunne komme saa vidt, at der maatte kunne samles sig et Flertal af Rigsdagen om Forslaget i en saadan Skikkelse, at vi kunne være tjente dermed. Hvor haabløst det end kan se ud at tage fat derpaa, skal jeg for mit Vedkommende hde den Medvirkning dertil, jeg kan.

P. Knudsen: Naar jeg har tilladt mig at begære Ordet ved Behandlingen af

dette Lovforslag, er det nærmest for at bidrage saa meget jeg formaar til at belyse, hvorledes dette Forslag maa ses fra et Arbejderstandpunkt. For at blive i Stand dertil vil jeg blive nødt til at omtale, hvorledes Arbejderne i Almindelighed blive beskattede, idet jeg gaar ud fra — hvilket ogsaa smaa siges at være fuldstændig rigtig — at de Skatter, som omhandles i dette Lovforslag, jo langt fra ere de eneste Skatter, som hvile paa Befolkningen, og selvfølgelig heller ikke de eneste Skatter, som komme til at hvile paa Arbejderne. Det Forhold, jeg sigter til, og som jeg haaber, jeg har den ærede Formands Tilladelse til ganske kort at omtale, bliver maaske ikke i Almindelighed betragtet som en Skatte- maade, men er det ikke desto mindre. Jeg sigter til den Maade, hvorpaa Arbejderne i Almindelighed blive beskattede for deres Arbejde, og den Maade, hvorpaa Produktet bliver betalt; dette sidste er jo Resultatet af Arbejdernes Virksomhed. Jeg skal ikke komme dybt ind derpaa, men kun ganske kort omtale det; jeg tror heller ikke, det ligger saa meget fjernt fra Lovforslaget, idet det jo maa betragtes som en Rendsgerning, at dette Lovforslag vil paaføre Befolkningen en Række af Udgifter. At Forslaget medfører saadanne Udgifter, forøgede økonomiske Byrder, er en af de Årter, jeg har at fremsætte mod det. Med Hensyn til den Betsatningsmaade, jeg nævnte før, vil jeg fremdrage et enkelt Eksempel her fra Kjøbenhavn, som jeg tror er ret betegnende. Det er Forholdet mellem Københavns Kommune og Arbejderne paa Kommunens Gasværk. Man vil vist ikke se mange af de Arbejdere, som ere beskæftigede der, beskattede efter Skattelisten, og deraf kunde man saa det Indtryk, at disse Folk overhovedet ikke betale Skat, i alt Fald ikke ud over de indirekte Skatter, som omhandles i det foreliggende Lovforslag. Men ser man efter, hvilken Gevinst Kommunen har af den Produktion, der gaar for sig derude, vil man se, at den er ganske betydelig, og jeg tror ikke, man bedømmer Forholdet meget forkert, naar man siger, at det er en Betsatning af Arbejderne. Det stiller sig saaledes, at Arbejdslønnen paa Gasværket har udgjort i 1889 c. 308,000 Kr., men det egentlige Driftsoverflud var ikke mindre end 790,000 Kr., og det staar altsaa i et Forhold til Arbejdslønnen af over 250 pCt. Nu er det egentlige Driftsoverflud imidlertid ikke den eneste Gevinst, Kommunen har. Alle dens Lygter forsynes uden særlig Udgift for Kommunen, og det udgør ifølge Budgettet 236,000 Kr. Lægges man